

[Willesen.]

tion og være fuldstændig sikker paa, at den nok skulde vise sig effektiv, hvor meget mere vil man saa ikke nu, paa Baggrund af 10 Aars Udvikling, være i Stand til at gennemføre lignende Ekspeditioner, ikke mindst mod vort lille Land.

Og derfor kan vi sige, at det er ganske umuligt at afværge Gas- og Luftangreb af den Karakter, det viser ogsaa Manøvrerne over London og Paris. Jeg vil i den Forbindelse minde om den Kendsgerning, at det eneste, der under Gaskatastrofen i Hamborg reddede Titusinder, maaske Hundredtusinder af Hamborgs Befolkning fra en kvalfuld Død, det var den lykkelige Omstændighed, at Vinden bar fra; havde Vinden ikke baaret fra, vilde Titusinder af Hamborgs Befolkning være blevet gasforgiftede.

I Virkeligheden bygger den højtærede Minister, og Generalerne med, helt deres Forslag paa det, at Vinden bærer fra, at det er en heldig Vind, der, til Trods for det militære Beredskab, skal redde Danmark fra den moderne Krigstekniks Virkninger, naar Angrebet rettes imod Civilbefolkningen. Et saa luftigt Grundlag bygger i Virkeligheden begge disse Forslag paa! Det forekommer mig, at det at hævde, at saadanne Omstændigheder som Vejret og Vindretningen skal være stærkt medvirkende Faktorer til at beskærme vort Land, vidner om en Svaghed i hele den Grundopfattelse, der bærer disse Forslag.

Som et fjerde Hovedpunkt skal jeg pege paa dette, at en moderne Krig først og fremmest tager Sigte paa Civilbefolkningens Udryddelse. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen citerede den engelske Oberst Marsh's Udtalelse om, at ved Skæbnens Ironi var Udviklingen blevet en saadan, at Folkelagene havde uanede Muligheder for at myrde hinanden, uden at kunne ramme Morderen og uden at kunne holde sig Morderen fra Livet. Det er en Udtalelse, som jeg gentager, fordi jeg vil ønske, den maa blive kendt viden om og gaa igen i Danmarks Presse, at den maa blive brændt ind i det danske Folks Bevidsthed, saaledes at man netop gennem denne kortfattede og alligevel sylespidse Udtalelse kan faa den Brod ind i hele sin Tankegang om dette Spørgsmaal, som mange træge Sind trænger til at faa Lov at arbejde med.

Men deraf følger som det femte Hovedpunkt, at de hidtidige Former for Militærvæsen er værdiløse. Paa denne Baggrund viser det sig ogsaa, at den Karakteristik af de afsluttede Efteraarsmanøvrer, Major Bratt har givet i sin Bog, som Spejder-

manøvrer, i Virkeligheden turde være ramrende, at man ved disse Manøvrer har arbejdet under Forudsætninger, som ikke mere eksisterer, og mod Maal, som man aldeles ikke behøver at anstrenge sig for at naa; thi de Kampmaal, man vil faa i Fremtiden, ligger paa helt andre Omraader, og man vil møde dem under helt andre Forhold.

Det ejendommelige, baade ved Forsvarsministerens og ved Generalernes Forslag, er da, at disse helt ud bygger paa Tankegangen fra 1909; de har slet ikke opdaget, at vi lever i 1928. Disse to Forslag, der her er lagt paa vort Bord, er meget mere psykologiske Dokumenter, end de er militære Dokumenter; thi de er Vidnesbyrd om, med hvilken Sejghed tilvante Tankegange, der tilmed har Aarhundreders ærværdige Traditioner bag sig, kan fæstne sig ogsaa i oplyste og intellektuelle Hjerner, og hvorledes den Slags psykologisk Atavisme kan sidde saa dybt i Mennekser, at der skal megen baade indre personlig Kamp og ydre Arbejde til, for at man overhovedet kan komme saa vidt, at selve de Problemer rejses, som betinger, at denne Tankegang kan revideres.

Det er det, disse Forslag er Vidnesbyrd om. Beviset derfor ligger lige for Dagen, det har vi i den Kendsgerning, at Generalernes Betænkning saa lidt som Forsvarsministerens Forslag indeholder et eneste Ord om Luft- og Gaskrig; de er begge fuldstændig tavse paa dette Punkt, og det turde dog være det vigtigste, alt overskyggende Spørgsmaal. Og saa over man endda at skrive, at vi i Danmark har fulgt bedre med i den militærtekniske Udvikling end i de fleste andre Lande!

Da vi fandt denne Betæknings Indhold ganske utilfredsstillende, fordi Hovedspørgsmaalet slet ikke blev belyst, saaledes som man maatte forlange at det blev belyst, tillod det ærede Medlem Hr. Axel Dam og jeg os, da vi havde modtaget denne Betænkning og forgæves deri havde søgt Oplysning om de vigtigste Problemer, at sende den højtærede Forsvarsminister et Brev, som jeg gerne vil bede om den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse.

Vi skrev til den højtærede Forsvarsminister:

„I Anledning af de tilsendte førtrolige Oplysninger vedrørende „Forslag til Lov om Rigets Forsvar“ skal Retsforbundets Rigsdagsgruppe herved tillade sig at anmode om, at der ved Forsvarsministeriets Foranstaltning maa blive tilstillet Rigsdagens Medlemmer udførlige Oplysninger om følgende Spørgsmaal: